

41 И мнозина дойдѣха при сего, и говорѣха: защо Іоаннъ оубо ни е да не сотвори, а сичко шото рече Іоаннъ за него, истинно бѣше.

42 И мнозина повѣрѣвахъ въ него тамъ.

Г л я в я Г

И бѣше нѣкой воленъ дѣзаръ ѿ Виѳаніа, ѿ селѣ то Марино и на сестра и Марѣа.

2 Я Маріа бѣше коѣто бѣше помазала Гда съ муро, и ѿтрила съ кошъ те си нозѣ те мѣ: на-коѣто братъ дѣзаръ бѣше воленъ.

3 Пратиѣха прочее сестрѣ те мѣ до негѣ, и говорѣха: Господи, ето, онъи когото ты люкишъ, воленъ е:

4 Я Исусъ като чѣ (това), рече: тѣа волесть не е на смѣрть, но на слава Бжїа: да се прослави Оынъ Бжїи съ неа.

5 И ѿвѣчаше Исусъ Марѣа, и сестра и и дѣзаръ.

6 Като чѣ прочее че е воленъ, тогѣа седе на онѣа мѣсто, гдѣто бѣше два дни.

7 По това послѣ рече на оубченицы те си: да идеме паки во Іудѣа.

8 Рѣкоха мѣ оубченицы те мѣ: оубчїтелю, малко по на прѣдъ искаха Іудѣе те да

те оубїатъ съ каменѣ: и пакъ ли ѿивашъ тамъ;

9 Я Исусъ ѿговори: не са ли дванадесать часи въ денъ жтъ; кѣйто ходи денѣ не щѣ да се прѣпне, зашто види свѣтлость тѣ на-тоа свѣтъ:

10 Кѣйто обѣче ходи ношѣа, ще да се прѣпне, зашто нема свѣтлость въ себе си.

11 Тѣа (словеса) изговори: и по това послѣ рече имъ: дѣзаръ нашѣо прїатель е заспалъ: но да идемъ да го совѣдимъ.

12 Я оубченицы те мѣ рѣкоха: Господи, ако е заспалъ, ще да ѿздравѣе.

13 Но Исусъ имъ рече за смѣрть тѣа мѣ: а онѣи возмнѣха защо за заспванѣто сонно говори.

14 Тогѣа имъ рече Исусъ ѿвѣнъ: дѣзаръ оумре.

15 И радвамсе заради васъ, да повѣрѣвате че не бѣхъ тамъ азъ: но да идеме кодъ него.

16 Я Ошма, кѣйто се говореше близнецы, рече на соубченицы те си: да идеме и нѣе да оумреме съ него.

17 Като дойдѣ прочее Исусъ, наидѣ го че имаше четѣри дни веке въ грѣватъ.

18 Я Виѳаніа бѣше близъ, до Іерусалимъ, колко то птнадесать стадїи.

19 И мнозина ѿ Іудѣи те